

İslam'ı temsil selahiyetini haiz değilim ve bu selahiyeti kimin kime verebileceğini bilmiyorum.

Herhalde İslam'la ilgili bir kitap yazmam gerekirse, başına böyle bir cümle koyarım. Buranın ilk kısmı, bilhassa kendilerinde o selahiyeti görenleri memnun ediyor. *Bende yok* deyince, *bende var, o halde beni dinlemelisin* diye cevap veriyorlar. Ancak ikinci kısım, yani, kimin kime verebileceğini bilmemek kısmı, pek çokları için *dindışılık* demek.

Müslümanların vaaz vermeyi sevenlerinin ekserisi, konuşmalarını sadece kendi bünyeleri/cemaatleri içinde, onların görüşü gibi değil, tüm İslam'ın ve bizzat hakikatin kendisiymiş gibi yapıyor. Bunun retorik bir gücü olduğu aşikar, yani, düşünün, burada yazdıklarımı *Allah adına* yazsam herhalde daha etkili olurdu. Onlar bunu yapıyor. Bunu yaparken kullandıkları otoriteye ne kadar saygı duyuyorlar veya o otoritenin emanet olup olmadığının farkındalar mı bilmiyoruz. Çoğu farkında değilmiş gibi konuşuyor, diyelim, dünyanın yaşının 6000 sene olduğunu iddia eden adam mesela, bu sözü *Allah ve Resulü adına* ederken, yanlışlığın yine Allah ve Resulüne mal edilebileceğini nasıl gözden kaçırıyor?

Açıkçası bu emanet otoritenin mahiyetini, ne kadar hassas bir otorite olduğunun farkında olan pek kimse görmedim. Konuşup konuşup en sonunda *yanlış varsa benimdir* demekle değil, verdiği hükmü kendi adına verdiğini ve çapının da sınırlı olduğunu belli ederek anladığım bir şey bu. Bütün vaizler, meleklerin insanın yaratılışı sırasında söylediği *biz senin bildirdiğinden başkasını bilmeyiz* ayetini biliyor ve okuyor ama bir yandan da, verilen hükümler kocaman kocaman.

Beni İslam'ın siyasi malzeme olarak kullanılmasından uzaklaştıran da bu oldu. Ben milliyetçilik olsun, din olsun, bu gibi değerlerin, politikada *kanser ilacı* cinsinden olduğunu düşünürüm. Mecbur kaldığınızda kullanırsınız, ancak yan etkileri fazladır ve mümkün mertebe kısa süre kullanmak gerekir. İnsanları dine ve milliyetçiliğe başvurmada idare edebilmek daha önemli bir başarıdır ve daha kalıcı etkiler bırakır.

Bugünkü *İslamcılık* anlayışım, İslam'ın gayesini insanlara ondan bahsetmeden öğretmek ve sevdirmekten ibaret. İnsanlar İslam mümkün mertebe yaklaştı, ona uygun yaşamaya başlamışsa, bunun yolunun İslam'ın telaffuz edilmesinden geçmeyebileceğini düşünmeye başladım. Siyasi fikrimde İslam'ın doğrudan etkisinin görülmemesinin sebebi ve kendimi İslam adına konumlayıp, söylediklerimin dini hükmünü arama gayreti duymamam da bundandır.